

Andělé dětí

Karin Fleischer

Můžeme se něco dozvědět o andělech chránících naše děti? To je opravdu otázka. Jsme zvyklí na svět, který nás obklopuje, ale — anděl? Není to příliš konkrétní představa pro nás, kteří konkrétní duchovní představy nemáme? Je hezké, že dříve měli malíři ke světu jiný vztah a vytvářeli obrazy, kde jsou andělé viditelní. To všechno však patří do jiné doby, my a naše děti žijeme nyní.

Dnes začíná být aktuální velmi důležitá otázka: je člověk součtem různých životních vlivů, jako jsou dědičnost, výchova, prostředí a tak dále — anebo se inkarnuje jako lidská duše do životních poměrů na zemi? Narodí se dítě jako „někdo“ a začíná životní cestu, na které potřebuje péči a pomoc jiných lidí — nebo je výsledkem toho, jak se různé elementy života kombinují? Můžeme klidně uvažovat o otázkách tohoto druhu, vždyť i vědecké směry se tímto způsobem rozlišují: Jsou směry, které vidí v člověku někoho, kdo se chápe života na zemi a odchází po smrti do duchovního světa, to znamená, že život po smrti nekončí. A jiný vědecký názor vidí člověka jako kombinaci různých bodů, které jen musíme vyzkoumat a poznat. Když se mi narodí dítě, je samozřejmě velmi důležité, který z těchto směrů považuji za pravý, co si o tom myslím. Co vnímám? A jak ho chci vychovat?

Chtěla bych zde vylíčit některé zážitky, které jsou možné, jestliže si připustíme myšlenku, že duše přichází z života před narozením, kde žije jiným způsobem, a inkarnuje se do našeho fyzického života. Pro rodiče, kteří čekají dítě v této náladě, dostává doba před porodem jinou kvalitu. Čekají na „někoho“ a může se stát, že se někomu z rodiny dokonce zdá jméno, anebo je najednou vědí, když o tom hovoří, napadne je. Připravují duševně schránky pro nového člověka. A s tím je spojena otázka: Odkud vlastně přichází?

Na začátku křtu Obce křesťanů slyšíme o duchovním světě, kde duše dítěte přebývá, než se může narodit do života na zemi. Když o tom přemýšlíme, přichází další otázka: Po porodu to budeme my na zemi, kterým se dítě svěří. Není tam pomocník, který dítě při tomto ohromném přechodu doprovází a ochraňuje? Pomocník, sice neviditelný, duchovní, kterého dřívější doby nazývaly „andělem strážcem“?

Pohled na život se tím změní. Dítě, které se narodí, bude mít svůj osud. My rodiče a ostatní členové rodiny sice budeme mít vliv na to, jak se dítě mezi námi bude vyvíjet, ale hodně bude záležet na tom, jestli také budeme umět myslet na jeho individuální cestu. To vůbec není samozřejmé! Každá matka, která má více dětí, ví, jak jsou rozdílné — charakterem a temperamentem například. Každé potřebuje trochu jinou výchovu. To jsou první znamení, že se chce na svůj život připravit jiný člověk. Čím mladší je dítě, tím snáze můžeme kolem něj cítit něco jako ochraňující atmosféru. Nic nevidíme očima, ale kdo se otevře dojmům, může cosi vnímat. Velmi reálné to například bude, když je dítě ještě malé a matka se musí rozhodnout, jestli chce jít do práce anebo zůstat doma. Když o tom opravdu upřímně přemýšlí a jde spát s otázkou, jestli ano nebo ne — jednoho dne to bude vědět tak, jak to pro dítě je přijatelné. V noci, když spíme, jsme v podvědomí spolu s bytostí ochraňující dítě a ta nám pomáhá, když nám jde opravdu o to pravé láskyplné řešení.

Život přináší více podobných situací. A anděl strážce je jako moudré vědomí. Nese v sobě důležité motivy a cíle svého člověka. Když vychováme dítě k úctě a vděčnosti vůči životu, jsou to síly, které mu později budou pomáhat, až se jako dospělý bude muset samostatně orientovat mezi dobrými a špatnými životními vlivy. Když jsme v dospělém věku, andělská bytost udržuje odstup — člověk potřebuje svobodu. Souvislost bude volnější. Ale přesto je možné, když se za druhého člověka modlíme nebo mu posíláme pomáhající myšlenky, že dobré moci k němu najdou cestu.

Připustíme-li si jako možnost myšlenku na anděla dítěte a začínáme-li pak pozorovat, jak se tím proměňuje náš vzájemný vztah, patří to ke krásným zkušenostem. Nesmí v tom být sentiment — měla by to být otázka vůči vyššímu světu, ze kterého dítě přichází. Je to však myšlenka, která obohacuje, prohlubuje život a časem vede k nové jistotě.